

4 ef Trettondedagen   Matt 14:23-27

Vi ska ut på en resa. Från västra till östra sidan av Genesarets sjö är det 12 km där det är som bredast, mellan Magdala och Gerasa. Vid vackert väder är det en lugn seglats. Och vackert väder är det för det mesta. Men inte alltid. Det fanns vissa stormvindar som kunde komma med nästan osannolik kraft. Jes 7:2 berättas om en som kunde få skogens träd att skaka och darra. I 1 Kon 19:11 berättas om en stark storm som ”klöv berg och krossade klippor” och i Ps 48:8 nämns denna fruktade östanvind (arabiska chamsin, hebreiska sharaf) igen när den ”krossar skeppen ” som seglar på Tarshish.

Den för med sig små sand- och dammpartiklar som lägger sig över landet och kväver grönskan. Den bringar död.

Det var den vinden som plågade Jona till en grad att han längtade efter döden, (Jona 4:8) och den som beskrivs i Ps 103:15f.

Plötsligt blåser det upp till en väldig storm.

De vänder sig till Herren. Så långt är det bra, men sen räcker tron inte till, jämför Mark 4:35–41 och Luk 8:22–25 där tvivlet är uppenbart. Hade de inte Ps 107, som handlar om Herrens frälsning, klar för sig? Ps 107:23-32 utgör en bakgrund till det som nu utspelar sig.

Poängen med denna händelse stannar inte vid Jesu makt att hjälpa. Det är mer som står på spel. **Det handlar om vem Han är.** Jesus säger: ni trossvaga! Inte bara därför att de har liten tro, utan därför att de har liten tro på Honom.

Vi hör inte till de okunniga som ber en okänd Gud hjälpa oss med än det ena än det andra, utan **vi ber till Honom som vi känner.**

I vår text är det lärjungarna som är trossvaga. Det är bättre en ingen tro alls. Men förutom lärjungarna nämns också folket, de som inte alls känner Herren.

När vi vänder oss till Herren behöver vi förstå vem vi vänder oss till. Idag kommer vi till Honom som kommer till oss i, med och under gestalterna av bröd och vin.

Inledning: Ep säger att han har räddat oss! Inledningsvis till och med att han har gett oss en frimodighetens ande. Vad ska vi med detta till? Nu ska vi vara frimodiga i vår syndabekännelse. Det kan vi därför att vi känner honom. Om inte ska du veta att han har räddat oss.

Predikan: Texten är en känd berättelse där Jesus går på vattnet. Jesus har undervisat och bespizat tusentals människor hela dagen. Nu har det blivit kväll, ovädret är på väg och mörkret kommer snabbt när vi kommer in i handlingen.

1. Jesus befallede lärjungarna att stiga i båten och fara i förväg

- a) *Anagkázō*, betyder tvinga, nödga. Jesus har bespizat 5 000 på ett mirakulöst sätt. Anade de vem Han är? Ovanpå detta ”tvingar” han dem ut på sjön trots att oväder är på gång, eller var det just därför att de skulle få lära sig att tro?
- b) När Jesus sänder ut de sina förbereder han dem alltid på motvind, till exempel ”som får in bland vargar”, ”inte fred utan svärd” Han döljer aldrig svårigheterna, därför att det alltid finns ett större syfte: tron ska växa och mogna. Jesus ber för oss.
- c) Eva Spångberg frågade mig vad krävs för att vi ska växa och mogna? Paulus hade en tagg i köttet och fick veta att Guds nåd är honom nog. En kristen kan fördjupas om sitt behov av Guds hjälp och tröst, 1 Kor 10:13.
- d) Poängen, både med bespizningsundret och med händelsen där han går på vattnet är att de ska lära känna honom.

2. ”Var lugna! Det Är Jag. Var inte rädda.”

- a) Ovädret hade legat i luften redan när de gav sig i väg och när de var mitt ute på sjön ökade vindstyrkan så de blev rädda. Då kommer Jesus gående på vattnet. Detta var förutsagt i Ps 107:23–31.
- b) Kan det stämma med vetenskapen? Ja och nej. Stefan Gustavsson argumenterar mot filosofen Torbjörn Tännsjö när han säger att Gud inte upphäver naturlagarna utan tillför något som går utöver naturvetenskapen.
- c) Att leva i och vandra med tron på Herren Jesus borde vara vårt naturliga tillstånd. Det är besvärligt med motvind och blir den alltför kraftig vill vi söka skydd. Kyrkan/församlingen ska räkna med motvind, med Herrens förbön och fästa blicken på Honom! Om hon inte gör det börjar hon sjunka. Det gäller också den enskilda människan.

3. ”Du är verkligen Guds Son.”

- a) De tror att de ser ett spöke. Antikens världsbild var full av gudar och andliga varelser. Vem var det de såg kommande gående på vattnet? Den som läser texten noggrant ser att där finns två bekännelser, en synda- och en trosbekännelse. Petrus sänkte blicken, började sjunka, bekände sin rädsla och bad om hjälp. Och när Jesus grep in bekänner de som var i båten: ”Du är verkligen Guds Son”.
- b) Omvändelsen har sitt mönster och vi praktiserar det i varje högmässa; syndabekännelse och trosbekännelse. Men det är inte ett spöke vi vänder oss till, allra minst ett hjärnspöke utan till levande Gud. Han som uppenbarat sig för oss människor.
- c) Omvändelsen är en del av evangeliet. För vår del sker den ”i Kristus” med frimodighet eftersom vi känner Hono